

GUILLAUME APOLLINAIRE

RÝNSKÁ PODZIMNÍ

Zemřelých děti na hřbitov
Jdou si hrát
Hanuš a Jindřich Martin Gertruda
Dnes kohout ani nezpívá
Kikeriki

Stařeny plačící
Cestou se ubírají
A oslové dobráci
Hýkají I A a do chroustání se dají
Pohřebních věnců a kyticí

Dnes je den zemřelých a všech jejich dušiček
Děti a stařeny
Svítilny staví a svíčky
Na každý hrob katolický
Závoje babiček
Na nebi mraky
Jsou jako kozí bradky

Ve vzduchu chvějí se modlitby a plameny

Hřbitove hřbitove tys krásný sad zelený
Plný vrb šedých a rozmarýnu
Často vám přijde provodit přátele v hlínu
Oh jak se dobře na krásném hřbitově spí
Vám žebráci umrlí v opilství
Vám slepci jako osud slepí
Vám v modlitbách zemřelé malé děti

Ach jak se vám spí na krásném hřbitově tady
Vám kdo byl lodníkem vám kdo byl starostou
Vám kdo jste byli vládními rady
Těž vám cikáni bez průkazů vy
Život vám v břicho práchniví
Kříže nám mezi nohama vyrostou

Porýnský vítr s kulichy všemi houká
Zhasíná svíce jež děti vždy znovu zažehují
A listí spadale
Pokrývá všechny umrlé

Zemřelé děti někdy se svou maminkou mluví
A umrlé ženy by se navrátit někdy chtěly

Oh nechci abys vyšla ty
Podzim je plný rukou utátých
Ne ne to jsou jen listy mrtvé

To drahých mrtvých jsou ruce mrtvé
To jsou tvé ruce utáté

My tolik jsme dnes plakali
My i ti umrlí jich děti a stařeny
Pod nebem podmračným
Na hřbitově kde se třesou plameny

Pak domů domů hnal nás vítr studený

Pod nohama se nám kaštanů kutálelo
A jejich ostny byly
Jak meči zraněné srdce Madony
Které však myslím barvu mělo
Jinou než podzimní kaštany

(Alcools)

GUILLAUME APOLLINAIRE

ZVONY

Můj krásný cikáne můj milý
Slyšíš to zvonů zvonění
Že vidět nás my nemyslili
Měli se rádi k zbláznění

My špatně jsme se schovali
A všechny zvony v celém kraji
Z věží se na nás dívaly
A do světa to povídají

Pekařka s mužem Kačenka
Voršila Jindřich s Cypriánem
A Gertruda má sestřenka
I Marie hned příštím ránem

Se usmějí až kolem půjdu
Ach kam se mám pak uschovat
Ty budeš pryč Já plakat budu
Já z toho umru snad

(Alcools)

MAX JACOB

MALVÍNA

(Z několika osobností maškarního plesu)

Tahle ta slečna poděsí vás snad,
nebožka Malvína, jež nechce vějíř z ruky dát
ode dne, kdy jí není více.

Má ohvězďené šedé rukavice.
jak valčík cikánský se celá kadeří
a jde ti láskou umřít u dveří
blíž stojanu, kde mají hole stát.

Umřela, řekněme, že měla úbytě
— úbytě, to je to, co hbitě hubí tě —,
voňavkou hrubou, která krk jí zakroutila.
Oh zvíře počestné, tak málo pošetilá!
Spíš žravá nežli mlsná, byla těžkopádná,
pro písemnictví profesorka mimořádná.
Vždy jenom v cylindru jí dvořili se páni,
kdo chtěl ji dostat, husarsky musel na ni.
Malvíno, fantóme, nechat tě pánbůh chrání!

(Le laboratoire central)